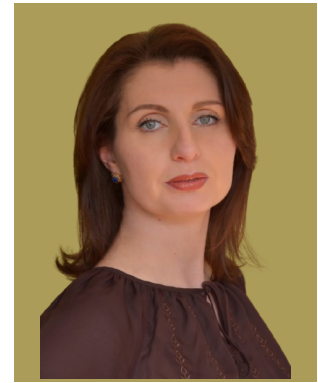

Катеринчук Катерина Володимирівна,
доктор юридичних наук, професор
(Поліський національний університет, м. Житомир)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6700-2831>

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ОСІБ, ЗНИКЛИХ БЕЗВІСТИ ЗА ОСОБЛИВИХ ОБСТАВИН, У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ

У статті досліджуються проблеми правового регулювання статусу осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, у сфері виконавчого провадження. Проаналізовано чинне законодавство України, зокрема положення Цивільного кодексу України, Законів України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти за особливих обставин» і «Про виконавче провадження» та ін. Виявлено ключові прогалини правового регулювання, пов'язані з відсутністю спеціального режиму здійснення виконавчих дій та недостатньою ефективністю інституту опіки над майном зниклих безвісти за особливих обставин. Обґрунтовано необхідність комплексного вдосконалення законодавства, спрямованого на забезпечення балансу між правами боржників і стягувачів, а також відповідності національного законодавства міжнародним стандартам захисту прав людини.

Ключові слова: зниклі безвісти, виконавче провадження, опіка над майном, правовий статус, захист прав, баланс інтересів.

Постановка проблеми. Збройний конфлікт та пов'язані з ним надзвичайні обставини зумовили появу значної кількості осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. Станом на травень 2026 року в офіційних реєстрах Міністерства внутрішніх справ України міститься понад 100 тисяч записів щодо осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, що свідчить про безпрецедентний масштаб гуманітарної та правової кризи, спричиненої збройною агресією проти України. Водночас зазначена кількість не відображає повного обсягу випадків, оскільки частина звернень і заяв не включена до відкритих пошукових систем. У таких умовах особливого значення набуває забезпечення ефективного правового механізму захисту їхніх прав та інтересів.

Чинне законодавство України формально гарантує збереження правоздатності осіб зниклих безвісти за особливих обставин, однак не забезпечує належних інструментів її реалізації, особливо у сфері виконавчого провадження. Внаслідок цього виникає ситуація, за якої права особи формально існують, але фактично не можуть бути реалізовані.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблема правового статусу осіб, зниклих безвісти, є відносно новою для української правової науки. Окремі аспекти досліджувалися у контексті цивільного права, соціального забезпечення та міжнародного гуманітарного права. Водночас питання «участі» зниклих безвісти за особливих обставин у виконавчому провадженні та механізмів захисту їхніх майнових прав залишаються

недостатньо опрацьованими. Попри зростання актуальності цієї проблематики в умовах збройної агресії проти України, коло науковців, які комплексно досліджують правовий статус осіб зниклих безвісти [1–8], залишається обмеженим. Наявні наукові праці (Д. Бойчук, В. Гожій-Демиденко, І. Голубенко, О. Зайчук, В. Журавський, Н. Камінська, А. Кличкова, І. Колошко, О. Мазурок, А. Мірошніченко, М. Перепелиця, Л. Приполова, Л. Фесечко, А. Філіппова та інші науковці) переважно зосереджуються на окремих аспектах правового регулювання, що свідчить про потребу подальшого розвитку доктринальних підходів та формування цілісного механізму правового захисту таких осіб і членів їхніх сімей.

Метою статті є аналіз правового статусу осіб, зниклих безвісти за особливих обставин у виконавчому провадженні, виявлення існуючих прогалин та формування пропозицій щодо вдосконалення законодавства України.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до законодавства України, особа набуває статусу зниклої безвісти за особливих обставин з моменту внесення відповідних відомостей до спеціального реєстру – Єдиного реєстру осіб, зниклих безвісти за особливих обставин (ч. 1 ст. 4 Закон України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти за особливих обставин» (далі – Закон)). Важливою характеристикою цього статусу є збереження повного обсягу цивільної правоздатності (суб'єкт цивільних прав і обов'язків, збереження право власності на майно тощо). Частина 2 ст. 5 Закону визначає, що права та інтереси особи зниклої безвісти за особливих обставин,

а також її майно підлягають захисту до моменту припинення її розшуку у порядку, передбаченому цим Законом, або оголошення її безвісно відсутньою, померлою, відповідно до законодавства. Отже, будь-яка людина, в тому числі зникла безвісти за особливих обставин, має матеріальні (це передбачені нормами матеріального права суб'єктивні права, що визначають належність особі певних майнових або немайнових благ та можливість вимагати певної поведінки від інших осіб) та процесуальні (це передбачені нормами процесуального права суб'єктивні права учасників процесу, що забезпечують їхню участь у розгляді справи або здійсненні провадження та спрямовані на захист і реалізацію матеріальних прав та інтересів) права. Водночас фактична відсутність особи унеможлиблює реалізацію цих прав, що створює правову колізію між формальним статусом і реальною можливістю його здійснення.

Пункт 1 ч. 1 ст. 34 (Зупинення вчинення виконавчих дій) Закону України «Про виконавче провадження» визначає, що «проходження боржником строкової військової служби, військової служби за призовом осіб офіцерського складу, військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період, військової служби за призовом осіб із числа резервістів в особливий період, або якщо боржник проходить військову службу та виконує бойові завдання військової служби у бойовій обстановці чи в районі проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, якщо згідно з умовами служби проведення виконавчих дій неможливе чи на прохання стягувача, який проходить таку військову службу». Тобто, виконавчі дії мають зупинятися, однак, це не означає повну зупинку провадження (воно формально залишається відкритим), але по факту, у більшості випадків арешт банківських рахунків застосовується як забезпечувальний захід.

Отже, попри те, що законодавством України гарантовано зупинення вчинення виконавчих дій щодо осіб, які проходять військову службу за визначених законом умов, на практиці виконавче провадження продовжує залишатися відкритим, а до боржників нерідко застосовуються забезпечувальні заходи, зокрема арешт банківських рахунків. Така ситуація свідчить про наявність розбіжностей між нормативним регулюванням та практикою його реалізації. У результаті застосовується загальний порядок виконання судових рішень, крім того виконавчі дії здійснюються без участі боржника, не враховується об'єктивна неможливість захисту ним своїх прав і належне їм майно може бути реалізоване без відповідного представництва інтересів.

Ми вже наголошували на проблемі блокування банківських рахунків військовослужбовців під час виконавчого провадження та фінансового моніторингу, яке може обмежувати доступ до їхнього грошового забезпечення попри встановлені законом гарантії цільового використання таких коштів [9].

Також п 9 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про виконавче провадження» закріплює як одну із засад виконавчого провадження – гарантування права учасників на оскарження рішень, дій або бездіяльності державних та приватних виконавців. Однак таке оскарження можливе однією з сторін – боржник (ч. 1 ст. 15) та представником – адвокатом (ч. 1 ст. 16) та ін., а у випадку зникнення особи безвісти за особливих обставин, лише представником (за умови підписаного договору). Однак проведене автором опитування близьких родичів осіб, зниклих безвісти

за особливих обставин із числа військовослужбовців 150 ОМБр А4935, засвідчило, що жоден із військовослужбовців фактично не скористався правом на безоплатну правничу допомогу. Також можливе представництво за законом (ст. 242 Цивільного кодексу України) батьками (усиновлювачами) є законними представниками своїх малолітніх та неповнолітніх дітей; опікунами є законним представником малолітньої особи та фізичної особи, визнаної недієздатною та іншими особами у випадках, встановлених законом. Таким чином, по-перше, представництво за законом здійснюється без необхідності спеціального уповноваження – довіреності тощо, та не створює автоматичного процесуального представництва; по-друге, не встановлено вичерпного переліку осіб, які можуть виступати законними представниками, а їх коло визначається залежно від конкретних правових підстав та норм закону; по-третє, військовослужбовці не належать до категорії дітей та не мають статусу недієздатних осіб. Крім того, в цій ситуації через родинні або фактичні зв'язки не мають такого статусу – законного представника – сестра / брат; дядько / тітка; племінники; цивільний партнер (без шлюбу); дружина / чоловік та ін. Отже, виникає логічне питання, хто та яким чином може виступити законним представником зниклої безвісти за особливих обставин? Вирішення даної проблеми можливе через – *інститут опіки над майном*, відповідно до положень Цивільного кодексу України (ст. 44) та спеціального законодавства. Зазначений інститут покликаний забезпечити збереження майна та виконання зобов'язань такої особи в умовах її фактичної відсутності. Разом з тим ефективність цього механізму залишається обмеженою через відсутність належного процесуального наповнення. По-перше, опіка має факультативний характер і залежить від ініціативи заінтересованих осіб; по-друге, відсутній ефективний контроль за діяльністю опікуна; по-третє, повноваження опікуна є обмеженими і не охоплюють повноцінного процесуального представництва. Вказана проблема особливо загострюється з огляду на те, що чинне законодавство не надає належного процесуального статусу особам, які здійснюють управління майном зниклої особи (опікунам), у виконавчому провадженні. Відсутність у них чітко визначених повноважень як представників боржника фактично означає відсутність суб'єкта, здатного реалізовувати процесуальні права від імені такої особи. Зокрема, опікун не має законодавчо визначеного права на оскарження дій виконавця, брати участь у виконавчих діях та впливати на порядок виконання рішення. Це суттєво знижує ефективність захисту прав зниклої особи.

Одним із ключових питань є забезпечення балансу між правами боржника та стягувача. З одного боку, необхідно гарантувати виконання судових рішень. З іншого – недопустимо ігнорувати об'єктивну неможливість боржника захищати свої права.

Частина 3 ст. 44 Цивільного кодексу України визначає, що «опікун над майном фізичної особи, яка визнана безвісно відсутньою, або особи, зниклої безвісти за особливих обставин, приймає виконання цивільних обов'язків на її користь, погашає за рахунок її майна борги, управляє цим майном в її інтересах». Аналіз даного положення підкреслює той факт, що опікун над майном має *виключно цивільні обов'язки*, таким чином виключається факт набуття права на оскарження дій виконавця. Відсутність прямого законодавчого закріплення процесуальних повноважень опікуна у виконавчому провадженні фактично унеможлиблює реалізацію ним права на оскарження дій чи рішень виконавця, що свідчить про

наявність прогалин у правовому регулюванні захисту майнових прав таких осіб.

Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання простроченої заборгованості у період дії воєнного стану в Україні» [10] визначено захищені категорії осіб, це:

а) військовослужбовці Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів спеціального призначення, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, які проходять військову службу на території України;

б) військовослужбовці, які стали особами з інвалідністю внаслідок захворювання, пов'язаного з проходженням військової служби, чи внаслідок захворювання після звільнення їх з військової служби, пов'язаного з проходженням військової служби;

в) члени сімей військовослужбовців, які загинули, померли чи пропали безвісти;

г) особи, які перебувають у полоні, особи, з якими втрачено зв'язок, особи, зниклі безвісти.

Законодавець у різних пунктах («а» та «г») статті виокремлює тотожні категорії осіб – військовослужбовців та осіб, зниклих безвісти за особливих обставин і полонених, що зумовлено збереженням за такими особами правового статусу живої особи до моменту офіційного встановлення факту смерті у визначеному законом порядку. Також існування спеціального режиму захисту «захищених категорій осіб» у сфері споживчого кредитування свідчить про визнання державою необхідності підвищеного правового захисту таких осіб. Однак, якщо позичальник (у тому числі військовослужбовець, що зник безвісти за особливих обставин, полонений) не виконує зобов'язання за споживчим кредитом добровільно (а він фактично це зробити не може), кредитор звертається до суду, і після набрання рішенням законної сили відкривається виконавче провадження.

Узагальнюючи викладене, слід констатувати, що нормативне закріплення «захищених категорій» осіб

у сфері виконавчого законодавства не завжди супроводжується належним механізмом його практичної реалізації. Попри формальне встановлення гарантій, зокрема щодо зупинення виконавчих дій, у правозастосовній практиці такі положення нерідко не забезпечують реального зупинення або істотного обмеження заходів примусового виконання. Унаслідок цього виконавчі провадження фактично продовжують здійснюватися в повному обсязі, що ставить під сумнів ефективність проголошених законодавцем гарантій та свідчить про наявність розриву між нормативним регулюванням і його практичною реалізацією.

Висновки. Чинне правове регулювання не забезпечує належного захисту прав осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, у виконавчому провадженні. Відсутність спеціального режиму та недосконалість інституту опіки призводять до порушення принципів справедливості та верховенства права.

Оптимальним шляхом вирішення є комплексне вдосконалення законодавства, спрямоване на забезпечення ефективного представництва інтересів зниклої особи та встановлення процесуальних гарантій для досягнення балансу між правами сторін. Реалізація запропонованих змін сприятиме підвищенню рівня правового захисту та відповідності національного законодавства міжнародним стандартам. Для вирішення окреслених проблем доцільно запропонувати комплекс змін до чинного законодавства України, а саме: по-перше, необхідно запровадити спеціальний режим виконавчого провадження щодо осіб, зниклих безвісти (полонених), який передбачатиме повне зупинення виконавчих дій; по-друге, слід встановити обов'язковість призначення опікуна після внесення особи до Реєстру зниклих безвісти за особливих обставин; по-третє, опікуну має бути надано статус законного представника з повним обсягом процесуальних прав у виконавчому провадженні; по-четверте, необхідно створити ефективний механізм контролю за діяльністю опікуна; по-п'яте, слід посилити правовий захист членів сімей зниклих осіб, зокрема шляхом розширення їхніх процесуальних прав.

Список використаних джерел

1. Катеринчук К. В. Права близьких родичів та членів сім'ї осіб, зниклих безвісти за особливих обставин: проблемні питання та перспективи вирішення. *Слово національної школи суддів*. 2024. № 4 (49). С. 6–15. DOI: 10.37566/2707-6849-2024-4(49)-1
2. Катеринчук К. В. Проблеми реалізації прав близьких родичів та членів сім'ї осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика*. 2025. № 1 (13). С. 112–115. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2025-1-13-19>
3. Катеринчук К. В. Правові аспекти вирішення проблемних питань захисту прав близьких родичів та членів сім'ї осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. *Слово національної школи суддів*. 2025. № 1 (50). С. 110–120. DOI: 10.37566/2707-6849-2025-1(50)-9
4. Катеринчук К. В. Проблеми реалізації соціальних гарантій для близьких родичів та членів сім'ї осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика*. 2025. № 2 (14). С. 122–127. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2025-2-14-22>
5. Катеринчук К. В. Проблеми встановлення статусу особи, зниклої безвісти за особливих обставин у законодавстві України. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика*. 2025. № 3 (15). С. 144–149. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2025-3-15-23>
6. Катеринчук К. В. Проблеми нормативного забезпечення діяльності громадської ради при Координаційному штабі з питань поводження з військовополоненими. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика*. 2025. № 4 (16). С. 74–79. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2025-4-16-13>
7. Катеринчук К. В. Співвідношення понять «лікарська таємниця» та «медична таємниця» в контексті проблематики зниклих безвісти за особливих обставин та полонених. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика*. 2026. № 1 (17). С. 151–155. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2026-1-17-25>
8. Катеринчук К. В. Алгоритм дій у разі зникнення особи безвісти за особливих обставин: проблемні питання. *Слово національної школи суддів*. 2026. № 1 (54). С. 85–93. DOI: [https://doi.org/10.37566/2707-6849-2026-1\(54\)-8](https://doi.org/10.37566/2707-6849-2026-1(54)-8)
9. Катеринчук К. В. Особливості блокування банківських рахунків військовослужбовців. *IUS PUNIENDI: голоси епох в суголоссі днів – до 85-річчя від дня народження проф. М. І. Панова (in memoriam)*: матеріали круглого столу, що відбувся

у межах IX Харківського міжнародного юридичного форуму 27 вер. 2025 р. / [редкол.: Ю. А. Пономаренко (голов.ред.), О. Е. Радутний, О. В. Харитоновна]. Харків: Право. 2025. С. 240–243. <https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/20569>

10. Про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання простроченої заборгованості у період дії воєнного стану в Україні: Закон України. № 2459-IX від 27.07.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2459-20#Text> (дата звернення 05.05.2026 р.).

References

1. Katerynychuk, K. (2024). Prava blyzkykh rodychiv ta chleniv simi osib, znyklykh bezvisty za osoblyvykh obstavyn: problemni pytannia ta perspektyvy vyrishennia. [Rights of close relatives and family members of persons missing under special circumstances: problematic issues and prospects for solutions]. *Slovo natsionalnoi shkoly sudiv*, 4 (49), 6–15. DOI: 10.37566/2707-6849-2024-4(49)-1. [in Ukrainian].
2. Katerynychuk, K. V. (2025). Problemy realizatsii prav blyzkykh rodychiv ta chleniv simi osib, znyklykh bezvisty za osoblyvykh obstavyn. [Problems of exercising the rights of close relatives and family members of persons missing under special circumstances]. *Ukrainska politseistika: teoriia, zakonodavstvo, praktyka*, 1 (13), 112–115. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2025-1-13-19>. [in Ukrainian].
3. Katerynychuk, K. V. (2025). Pravovi aspekty vyrishennia problemnykh pytan zakhystu prav blyzkykh rodychiv ta chleniv simi osib, znyklykh bezvisty za osoblyvykh obstavyn. [Legal aspects of resolving problematic issues of protecting the rights of close relatives and family members of persons missing under special circumstances]. *Slovo natsionalnoi shkoly sudiv*, 1 (50), 110–120. DOI: 10.37566/2707-6849-2025-1(50)-9
4. Katerynychuk, K. V. (2025). Problemy realizatsii sotsialnykh harantii dlia blyzkykh rodychiv ta chleniv simi osib, znyklykh bezvisty za osoblyvykh obstavyn. [Problems of implementation of social guarantees for close relatives and family members of persons missing under special circumstances]. *Ukrainska politseistika: teoriia, zakonodavstvo, praktyka*, 2 (14), 122–127. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2025-2-14-22>. [in Ukrainian].
5. Katerynychuk, K. V. (2025). Problemy vstanovlennia statusu osoby, znykloi bezvisty za osoblyvykh obstavyn u zakonodavstvi Ukrainy. [Problems of establishing the status of a person missing under special circumstances in the legislation of Ukraine]. *Ukrainska politseistika: teoriia, zakonodavstvo, praktyka*, 3 (15), 144–149. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2025-3-15-23>. [in Ukrainian].
6. Katerynychuk, K. V. (2025). Problemy normatyvnoho zabezpechennia diialnosti hromadskoi rady pry Koordynatsiinomu shtabi z pytan povodzhennia z viiskovopolonenyi. [Problems of normative support for the activities of the public council under the Coordination Headquarters for the Treatment of Prisoners of War]. *Ukrainska politseistika: teoriia, zakonodavstvo, praktyka*, 4 (16), 74–79. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2025-4-16-13>. [in Ukrainian].
7. Katerynychuk, K. V. (2026). Spivvidnoshennia poniat «likarska taiemnytsia» ta «medychna taiemnytsia» v konteksti problematyky znyklykh bezvisty za osoblyvykh obstavyn ta polonenykh. [Correlation between the concepts of “medical secrecy” and “medical confidentiality” in the context of issues concerning persons missing under special circumstances and prisoners of war]. *Ukrainska politseistika: teoriia, zakonodavstvo, praktyka*, № 1 (17), 151–155. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2026-1-17-25> [in Ukrainian].
8. Katerynychuk, K. V. (2026). Alhorytm dii u razi znyknennia osoby bezvisty za osoblyvykh obstavyn: problemni pytannia. [Algorithm of actions in the event of a person going missing under special circumstances: problematic issues]. *Slovo natsionalnoi shkoly sudiv*, 1 (54), 85–93. DOI: [https://doi.org/10.37566/2707-6849-2026-1\(54\)-8](https://doi.org/10.37566/2707-6849-2026-1(54)-8). [in Ukrainian].
9. Katerynychuk, K. V. (2025). Osoblyvosti blokuvannia bankivskykh rakhunkiv viiskovosluzhbovtiv. [Peculiarities of blocking bank accounts of military personnel]. IUS PUNIENDI: holosy epokh v suholossi dniv – do 85-richchia vid dnia narodzhennia prof. M. I. Panova (in memoriam): materialy kruhloho stolu, shcho vidbuvsia u mezhakh IX Kharkivskoho mizhnarodnoho yurydychnoho forumu 27 ver. 2025 r. / [redkol.: Yu. A. Ponomarenko (holov. red.), O. E. Radutnyi, O. V. Kharytonova]. Kharkiv : Pravo. P. 240–243. Retrieved from: <https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/20569>. [in Ukrainian].
10. Pro vnesennia zmin do deiaklykh zakoniv Ukrainy shchodo vrehuliuvannia prostrochenoi zaborhovanosti u period dii voiennoho stanu v Ukraini: Zakon Ukrainy № 2459-IX vid 27.07.2022. [On Amendments to Certain Laws of Ukraine Regarding the Settlement of Overdue Debt During Martial Law in Ukraine: Law of Ukraine No. 2459-IX dated July 27, 2022]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2459-20#Text>. (data zvernennia 05.05.2026 r).

Katerynychuk Kateryna,

Doctor of Law, Professor

(Polyssia National University, Zhytomyr)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6700-2831>

PROBLEMS OF THE LEGAL STATUS OF PERSONS MISSING UNDER SPECIAL CIRCUMSTANCES IN ENFORCEMENT PROCEEDINGS AND WAYS TO IMPROVE IT

The article examines the problems of legal regulation of the status of persons missing under special circumstances within enforcement proceedings. The current legislation of Ukraine is analyzed, in particular the provisions of the Civil Code of Ukraine, the Laws of Ukraine “On the Legal Status of Persons Missing under Special Circumstances” and “On Enforcement Proceedings,” as well as other нормативно-правові acts. The study identifies key gaps in legal regulation related to the absence of a special regime for enforcement actions and the insufficient effectiveness of the institution of guardianship over the property of persons missing under special circumstances. The necessity of comprehensive improvement

of legislation aimed at ensuring a balance between the rights of debtors and creditors, as well as compliance of national legislation with international human rights standards, is substantiated.

The current legal regulation does not provide adequate protection of the rights of persons missing under special circumstances in enforcement proceedings. The absence of a special legal regime and the imperfection of the institution of guardianship lead to violations of the principles of justice and the rule of law.

The optimal solution is comprehensive improvement of legislation aimed at ensuring effective representation of the interests of the missing person and establishing procedural guarantees to achieve a balance between the rights of the parties. The implementation of the proposed amendments will contribute to enhancing the level of legal protection and aligning national legislation with international standards. In order to resolve the outlined issues, it is advisable to propose a set of amendments to the current legislation of Ukraine, namely: first, it is necessary to introduce a special regime of enforcement proceedings concerning persons missing under special circumstances (including prisoners of war), which would provide for the complete suspension of enforcement actions; second, the mandatory appointment of a guardian after a person is entered into the register should be established; third, the guardian should be granted the status of a legal representative with a full scope of procedural rights in enforcement proceedings; fourth, an effective mechanism for monitoring the guardian's activities should be created; fifth, the legal protection of family members of missing persons should be strengthened, in particular by expanding their procedural rights.

Key words: *missing persons, enforcement proceedings, guardianship over property, legal status, protection of rights, balance of interests.*

Дата першого надходження статті до видання: 22.06.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 26.08.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 14.10.2026